

Lá Thư Dharamsala: Thọ nhận quán đánh từ Đức Karmapa, Diệu Buồn Phương Nam, và thọ pháp với Khangser Rinpoche

Dharamsala, ngày 23 tháng 12, 2008 (*trích đoạn*)

Trước hết con xin lỗi quý cô chú vì gần hai tháng qua con không gửi mail báo tin cho quý cô chú biết, nay con xin kể lai mọi việc trong thời gian qua như sau:

Sau khi gặp được thầy Hạnh Tấn và xin thầy giúp cho mọi người được gặp Ngài Karmapa, qua điện thoại thầy giới thiệu con với một trong các vị thư ký của Ngài. Sau khi con điện thoại liên lạc với vị thị giả thì được phía tu viện Gyuto Ramoche hẹn sang ngày hôm sau thứ bảy đến tu viện lúc 10g00 sáng để được diện kiến Ngài.

Hôm sau con đưa quý thầy cô cùng các cô chú Phật tử tổng cộng có 14 người đến tu viện Gyuto, sau khi làm các thủ tục trình passport và chuẩn bị lễ vật thì mọi người xếp hàng và tiến lên phía trên tầng ba của tu viện để vào gặp Ngài. Con đi trước và hướng dẫn mọi người tuần tự tiến vào trong và dâng mâm lễ vật (các bánh mứt VN) lên được Ngài thị giả đón nhận sau đó dâng khăn kata lên cho Ngài. Tuần tự những người đi sau cũng vậy, dâng các phong bì cúng dường lên Ngài và dâng khăn kata cho Ngài ban phước. Sau đó cả đoàn ngồi ngay ngắn và con đứng ra tác bạch với Ngài, giới thiệu với Ngài quý thầy cô và Phật tử, nay mọi người rất hạnh phúc khi được diện kiến Ngài. Và sau đó con xin Ngài ban cho mọi người giáo Pháp và truyền cho quán đánh Đức Quan Thế Âm Bồ Tát (Chenrezig).

Do con đã chuẩn bị trước từ đầu nên khi con dùng Tạng ngữ bạch với Ngài từng câu từng từ chậm rãi, Ngài lắng nghe và nhìn con với vẻ mặt tươi cười, lâu lâu Ngài lên tiếng đáp trả như hiểu ý con nói. Nhưng sau khi Ngài đáp lời đồng ý và hỏi con một số điều, do con nghe không kịp và nhiều từ không hiểu nên lúc đó vị dịch giả của Ngài mới dùng tiếng Anh hỏi, và trong đoàn có thầy ML đang học tại Delhi rất giỏi tiếng Anh nên đã chuyển sang thông dịch bằng tiếng Anh cho đoàn. Ngài nói tiếng Anh với con rằng con nói Tạng ngữ tốt nhưng còn thiếu nhiều vốn từ. Sau đó tuần tự mỗi người có những câu hỏi trình bày với Ngài, đa số các câu hỏi đều hỏi về phương pháp tu tập hằng ngày. Có cô Phật tử bạch rằng biết Ngài có sáng tác và biết về âm nhạc nên buổi gặp kế tiếp xin được cúng dường cho Ngài tiếng đàn và được Ngài chấp nhận. Cũng có hai người khi gặp Ngài hạnh phúc quá nên phát tâm xin Ngài cho xuống tóc.

Cuối cùng con xin Ngài truyền “*lung*” (khâu truyền) pháp tu *ngondro* của dòng Kagyu; sau khi vị thị giả vào trong mang ra cho Ngài quyển Kinh *ngondro*, mọi người yên lặng chấp tay nghe, không gian trong phòng lắng đọng chỉ còn lại âm thanh của Ngài đọc từng câu Kinh từng bài chú thấm sâu vào tâm thức mỗi người. Và cuối cùng trước khi ra về, cả đoàn được chụp ảnh chung với Ngài.

Trong lúc ngồi trên xe trở về trường Sarah, ai ai cũng nói về cảm nhận của mình và trong lòng vui mừng và hạnh phúc khi được gặp Ngài.

Vì hôm ấy là thứ bảy và khi về đến trường Sarah thì cũng đã hơn 14g00 nên ở trường đã nghỉ học, lúc ấy rất vắng vẻ. Vừa xuống xe thì thật may mắn làm sao hôm nay là ngày nghỉ mà thầy hiệu trưởng cũng có ở trường mà vừa đến thì đã được gặp ngay thầy. Con đến trình bày với thầy và được thầy mời tất cả vào trong phòng khách. Trong

tháng đó có tuần lễ kỷ niệm ngày Đức Phật lên cung trời thuyết Pháp nên nhân dịp này cả đoàn cúng dường cho trường hai bữa cơm. Sau đó mỗi người dùng nước và thay phiên nhau hỏi những câu hỏi Phật Pháp với thầy. Mặc dù thầy trả lời rất nhiều vấn đề, nhưng trong thời gian hạn hẹp và chỉ có một mình thầy ML chuyển dịch sang Anh ngữ; hơn nữa các câu hỏi mà quý thầy hỏi liên quan đến tánh không và rất sâu rộng nên thầy đã nói với con rằng, có Sư Cô NH cũng là người VN và cũng đã học ở đây hơn 5 năm rồi, và trên trường của Sư Cô ở McLeod Ganj cũng có rất nhiều vị thầy tài giỏi, trong đoàn nếu ai có thắc mắc thì nên ghi lại những câu hỏi và nhờ Sư Cô thông dịch lại và hỏi các vị thầy này. Và sau này khi con gặp lại Sư Cô NH, Sư Cô có nói là thầy hiệu trưởng có điện thoại cho Cô và nói sự việc như trên.

Cả đoàn xin phép thầy hiệu trưởng trở về và ra canteen trường dùng bữa. Sau đó con điện thoại cho Sư Cô DH cùng ra canteen để cả đoàn được gặp mặt và biết những thầy Cô người Việt Nam đang ở tại trường. Sau đó cả đoàn mời Sư Cô cùng đến tham dự quán đánh vào ngày thứ hai tại tu viện Gyuto.

Hôm sau là Chủ nhật nên mọi người được tự do đi lại tham quan trên các con phố ở McLeod và mua sắm tranh tượng cùng pháp khí để chuẩn bị sang thứ hai trở lại tu viện Gyuto nhận quán đánh.

Qua hôm thứ hai ngày 10/11/2008, sau khi dùng sáng và ngồi trò chuyện, tâm trạng của tất cả mọi người ai cũng hân hoan và nôn nao. Hai chiếc xe chở mọi người xuống trường Sarah trước để đón hai Sư Cô và cùng đến tu viện Gyuto. Đến nơi mọi người bày biện lễ vật và tiến lên trên phòng Ngài Karmapa. Do mọi người đến trễ nửa tiếng nên vị thị giả nói rằng Ngài đang đợi mọi người đến và Ngài không còn thời gian

nên chỉ nhận quán đánh thôi mà không có thời gian để trả lời câu hỏi nữa, và nói với đoàn cho những người Đài Loan cùng tham dự quán đánh chung. Một lama rót cho mọi người vài giọt nước từ chiếc bình đã được Ngài ban phước, con hướng dẫn mọi người đưa hai tay ra nhận, dùng một ít và còn lại thoa lên đầu. Khi tiến vào phòng, trong phòng được các lama đốt hương thơm lừng, phía trước là bàn thờ bày trí mandala và bình quán đánh cùng với hình ảnh Đức Quan Thế Âm Bồ Tát, mọi người đưa tượng và pháp khí lên cho các vị lama để các Ngài sắp xếp và chuẩn bị cho Ngài ban phước luôn, sau khi vị thị giả ổn định chỗ ngồi cho mọi người và ngồi ngay ngắn chấp tay, một vị lama vén bức màn thêu lên và từ bên trong Ngài từ từ tiến ra và bước lên ngồi trên tòa.

Sau khi nhìn mọi người mỉm cười xong thì Ngài giở tấm khăn che các pháp khí của Ngài sử dụng trong quán đánh và bản Kinh, Ngài bắt đầu thực hiện nghi thức truyền quán đánh. Một vị lama cầm lò hương đi xung quanh phòng để xông hương và tẩy tịnh nơi mọi người đang ngồi, sau đó Ngài đưa đĩa tormas (bánh cúng) lên phía trước cúng cho thổ thần xung quanh và các loài gậy chướng ngại, vị thị giả mang đĩa tormas ra ngoài và các vị còn lại trong phòng cùng nhau đọc bài Chú Vajrasattva (Kim Cương Tát Đỏa – Chú Trăm âm). Một vị lama đi phát cho mọi người một ít gạo để trên tay xong thì sau đó thực hiện cúng dường mandala. Vài người cùng với các lama đọc bài cúng dường mandala, dùng ấn cúng dường mandala. Một lama dâng mandala có gạo sẵn đến trước Ngài và Ngài lấy một ít tung lên như biểu hiện sự chấp nhận dâng cúng của mọi người, sau đó tung gạo lên phía trước Ngài. Sau khi Ngài đọc bài quy y và phát bồ đề tâm, mọi người lập lại theo Ngài 3 lần, thì Ngài dùng chuông và trống thỉnh chư Phật quang lâm, tiếp tục Ngài đọc theo bản Kinh và mọi người lập lại theo Ngài. Sau đó một vị lama đến bàn thờ lấy chiếc bình có lông công và cỏ kiết tường (cỏ kusha) dâng cho Ngài. Ngài đọc kinh và vẩy nước ra phía trước mọi người. Cuối cùng Ngài đọc chú: “Om Mani Pê mê Hung” (Om Mani Padme Hung) và tất cả lập lại theo Ngài. Lúc này Ngài nhìn xuống mọi người với ánh mắt từ bi và mỉm cười nói quán đánh đã xong.

Sư Cô DH liền bạch với Ngài về việc cô Phật tử cúng dường tiếng đàn cho Ngài, Ngài mỉm cười. Và vì không có phương tiện amply để phóng âm nên tiếng đàn rất nhỏ, nên cô Phật tử xin được đến gần Ngài để đàn, lúc này Ngài mới nhìn cô TM và nói [bằng tiếng Việt] rằng: “*Mời đến đây.*” Ai cũng ngạc nhiên và cười thầm. Cô bắt đầu dâng tiếng đàn lên cúng dường Ngài, âm thanh của đàn rất nhỏ, trong phòng im phăng phắc, tất cả ánh mắt bây giờ tập trung nhìn về phía Ngài, bên tay trái ngồi phía dưới nơi tòa của Ngài là 1 người phụ nữ Việt Nam mặc áo dài màu nâu đỏ, một tay vịn ngay cần của đàn bầu, một tay cầm que lướt nhẹ trên sợi dây đàn. Cây đàn chỉ có một dây phát ra âm thanh của bài “*Điệu buồn phương nam*”. Ai ai cũng lắng đọng lại nghe khúc nhạc quê hương. Vì âm thanh rất nhỏ, lâu lâu Ngài nghiêng người thấp sang bên trái, yên lặng lắng nghe tiếng đàn một cách chú tâm. Và khoảnh khắc ngắn ngủi không đầy 10 phút đó cũng trôi qua, nhưng để lại trong lòng mọi người rất nhiều ấn tượng một hình ảnh của người Việt Nam. Với cây đàn bầu Việt Nam, âm thanh điệu nhạc quê hương miền Nam của người Việt Nam cất lên tại tu viện của Ngài ở Ấn Độ này được vinh hạnh dâng lên cúng dường đến Bạc Đạo Sư của tất cả mọi người. Ai cũng thấy hân hoan và hạnh phúc.

Sau khi điệu nhạc kết thúc, Ngài cất tiếng: “*Cám ơn*”. Cô TM lúc này cùng mọi người tươi cười và xúc động khi nghe câu nói của Ngài. Hai tay cô dâng cây đàn bầu lên Ngài. Lúc này Sư Cô DH bạch với Ngài xin cúng dường Ngài. Ngài mỉm cười, hai tay đón nhận và đưa cây đàn ra phía trước, cất tiếng nói thêm rằng: “*Cám ơn rất nhiều*”. Ai cũng vui mừng không sao kể xiết, vài người trong nhóm không kiềm được cảm xúc đã nhỏ lệ khóc mừng. Những người Đài Loan có mặt hôm ấy cũng trầm trồ và cất tiếng hân hoan vui mừng theo và đồng vỗ tay tán thán.

Cuối cùng mọi người đứng dậy mỗi người tuần tự xếp hàng dâng phong bì cúng dường lên Ngài. Vị thư ký nhận và mọi người đưa hai tay ra nhận nước trong chiếc bình quán đánh do Ngài cầm trên tay và rót cho mọi người. Xong lúc này không phải hai người quỳ trước Ngài xin xuống tóc như hôm trước, mà có đến sáu người. Lúc này một vị lama đưa cho Ngài chiếc kéo và Ngài nhấp trên đầu mỗi người một ít tóc cho vào một cái bát nhỏ bằng đồng chạm trổ rất đẹp. Sau đó vị thư ký mới nói rằng do không có thời gian nên Ngài chỉ cắt tóc gieo duyên thôi, không cần phải cạo hết, nhưng trong lòng ai cũng vui mừng và hạnh phúc. Khóe mắt họ đỏ hoe và khóc vì vui mừng và cảm động. Mọi người nhận lại những tranh tượng và Pháp khí. Sau khi được Ngài rờ đầu ban phước lần cuối thì từ từ đi lui ra. Ra đến bên ngoài vài cô Phật tử đã ngồi xuống ghế không kiềm được cảm xúc nên đã khóc thật nhiều, họ khóc vì rất hạnh phúc, rất sung sướng vui mừng khi nhận được giáo Pháp của Ngài, hạnh phúc vui mừng vì gặp được Bạc Đạo Sư để nương tựa. Con cùng Sư Cô DH phải động viên để thu xếp đưa mọi người ra về. Mọi người trở xuống phòng khách ngồi nghỉ một lúc. Con cùng thầy ML gặp vị thư ký để đợi Ngài thông báo về việc thu xếp cho một vị lama trả lời những thắc mắc và hướng dẫn cho mọi người tu tập, thực hành hằng ngày. Và vị thư ký trả lời là cứ về trước và đợi điện thoại từ phía tu viện Gyuto báo tin sau. Cả đoàn ra ngoài đi kinh hành quanh tu viện và tham quan chụp hình xung quanh tu viện, sau đó lên xe ra về.

Vì phải đưa hai Sư Cô trở về lại trường Sarah nên cả đoàn lại có dịp trở về trường Sarah thêm một lần nữa. Và từ hôm đó không phải chỉ 2 lần trở lại trường Sarah không thôi và cả đoàn còn trở lại trường Sarah trong những ngày sau đó.

Hôm ấy là thứ hai đầu tuần nhưng buổi chiều hôm nay trường được nghỉ vì cho tăng ni và sinh viên nghe thuyết Pháp, hầu như cả tuần này. Đưa hai Sư Cô về trường thì mọi người cũng đã đói bụng, lúc này con mới mời mọi người vào canteen của trường

dùng chút thức ăn. Đang trong lúc ăn thì nghe Sư Cô nói rằng trong tuần này trường Sarah có đón một vị Rinpoche. Ngài là bạn thân của thầy hiệu trưởng, hiện Ngài đang tu học tại miền Nam Ấn. Tháng này Ngài lên Dharamsala vì có Phật sự, nên Ngài ghé qua thăm trường Sarah và ở lại trường một tuần, sau đó thầy hiệu trưởng mời Ngài thuyết Pháp cho tăng ni và sinh viên của trường. Nghe được tin như vậy con cũng vô cùng mừng và có ý định cho cả đoàn được gặp Ngài để mọi người học hỏi thêm. Đúng lúc này thì cô PĐ đi lại. Con giới thiệu Cô PĐ với mọi người. Sau đó con mới nói cho cô PĐ biết về việc cả đoàn muốn được gặp vị Rinpoche và con cùng Cô PĐ đến gặp thầy hiệu trưởng trình bày với thầy. Thầy hiệu trưởng mới nói rằng Rinpoche phải chuẩn bị đi công việc nên hôm nay không thể tiếp đoàn được. Cô PĐ mới xin thầy chỉ cho gặp mặt Rinpoche khoảng 10 phút thôi và thầy hiệu trưởng đồng ý vào bạch với Ngài. Con đưa mọi người vào trong khu hoa viên của trường và chuẩn bị ghế cho Rinpoche và cả đoàn. Mọi người ổn định chỗ ngồi.

Trong khi chờ đợi thì cô PĐ giới thiệu cho cả đoàn biết về lịch sử ngôi trường và tình hình tu học của tăng ni tại đây, nhất là quý thầy cô Việt Nam đang học tại trường, và nếu có thỉnh ý gì với vị Rinpoche thì cô sẽ thông dịch giúp cho đoàn. Một lúc sau thì thầy hiệu trưởng cùng vị Rinpoche cũng đã đến. Vị Rinpoche từ xa tiến lại gần mọi người với phong thái ung dung, dáng vẻ Ngài nhỏ gọn, mặc pháp phục giản dị, đi kề bên Ngài chỉ có thầy hiệu trưởng mà thôi ngoài ra không có một vị thị giả nào hết. Cả đoàn cung kính chắp tay chào Ngài. Ngài đưa hai tay ra dấu mời mọi người ngồi xuống và sau đó quay sang nói với cô PĐ. Thầy hiệu trưởng giới thiệu với cả đoàn về Ngài, sau đó cô PĐ dịch lại cho cả đoàn biết. Thì ra Ngài chính là Khangser Rinpoche, hiện tại là đời thứ 8. Ngài còn rất trẻ (sinh năm 1976) nhưng đã đạt được học vị Geshe Larampa (là học vị cao nhất trong 4 học vị của dòng Gelug). Thông hiểu hết cả bốn trường phái Phật giáo Tây Tạng. Ngài ở tại tu viện Sera nơi miền Nam Ấn là một trong ba tu viện lớn nổi tiếng của Tây Tạng.

Tiếp theo Ngài mới giảng về căn bản Phật Pháp. Được một lúc thì quý thầy hỏi về giáo lý tánh không thì Ngài trả lời trong khoảng thời gian ngắn không thể nào nói được và Ngài thì cũng chưa chứng ngộ, nếu có nói thì cũng nói theo Kinh điển. Sau đó do đến giờ hẹn của Ngài nên Ngài phải đi. Ngài nói với cả đoàn là nếu thích nghe thì 3 giờ chiều hôm sau trở lại trường Sarah thì Ngài sẽ giảng tiếp. Cả đoàn đứng dậy chào Ngài, Ngài tiến ra xe.

Nhưng thật bất ngờ, khoảng vài ba phút sau Ngài quay trở lại và cô PD mới nói cho mọi người biết rằng Ngài có hẹn với tu viện Gyuto, nhưng cuộc hẹn do bên tu viện dời lại nên Ngài sẽ tiếp tục giảng Pháp cho mọi người. Cũng tại khu hoa viên của trường Sarah, Ngài giảng về phần sơ cấp của giáo lý tánh Không. Buổi giảng không phải duy nhất có một mình Ngài nói, mà Ngài muốn tất cả mọi người nghe phải cùng nhau tham gia xem như là một buổi trò chuyện. Chính vì vậy lâu lâu Ngài đặt câu hỏi ngược trở lại với mọi người, để mọi người trả lời; phương pháp giảng dạy của Ngài vô cùng sinh động, cuốn hút tâm trí những người lắng nghe, ai cũng vô cùng phấn khích. Sau đó Ngài trả lời một số câu hỏi cho vài người, thời Pháp kéo dài cũng hơn một tiếng nhưng đã gần đến giờ dùng cơm chiều của trường nên phải kết thúc.

Sau thời Pháp Ngài bảo với mọi người nếu ưa thích nghe thì hôm sau trở lại trường Ngài sẽ giảng tiếp. Cả đoàn nghe được vô cùng vui mừng, mỗi người lấy khăn katag ra dâng lên Ngài bày tỏ lòng thành kính và sau đó cùng chụp ảnh chung với Ngài và thầy hiệu trưởng. Và tối hôm ấy trở về khách sạn, con và thầy ML thì chờ điện thoại từ phía tu viện Gyuto thông báo về việc sắp đặt một lama hướng dẫn cho mọi người tu tập; còn quý thầy cô khác và các cô Phật tử thì ngồi kể lại niềm vui mừng, thật sự vô cùng

hạnh phúc. Với mọi người hôm nay là một ngày đầy ý nghĩa, nhận được vô vàn Giáo Pháp quý báu từ Đức Pháp Vương Karmapa, và khi trở về trường Sarah lại đủ nhân duyên nhận được thời Pháp từ Ngài Khangser Rinpoche. Trong đời mọi người sẽ khó mà có được một ngày như thế nữa.

Chiều hôm sau cả đoàn trở lại trường Sarah. Hôm nay được thầy hiệu trưởng bố trí cho cả đoàn được vào chánh điện của trường. Người thông dịch hôm nay cũng là cô PĐ. Hôm nay không đợi sự thỉnh cầu của đoàn, có lẽ do hiểu được căn cơ của mọi người nên Ngài chủ động giảng về Quy y – Phát Bồ Đề Tâm, là những điểm thiết yếu không thể thiếu của người thực hành Phật Pháp. Sau đó giảng sơ lược về Tứ Diệu Đế. Được nghe những lời Pháp quý báu từ Ngài ai cũng thỏa mãn và tâm đắc, trong lòng tràn ngập niềm vui. Cuối buổi giảng cả đoàn dâng cúng dường cho Ngài nhưng Ngài nhất quyết từ chối không nhận cúng dường, Ngài đi đâu cũng chỉ giảng Pháp cho tất cả những người có duyên cùng nghe. Cuối cùng Ngài mới nói rằng ngày hôm sau Ngài có hẹn với một nhóm người Việt Nam khác cũng khoảng mười mấy người, cũng giảng Pháp và hướng dẫn tu tập. Nếu tất cả mọi người còn muốn nghe nữa thì hôm sau trở lại đây một lần nữa để cùng học chung.

Lúc này trong lòng con hơi ngạc nhiên, và thật sự vô cùng bất ngờ. Con liền quay sang hỏi quý Sư Cô cùng học tại trường có biết phái đoàn này không, nhưng cũng không biết. Lúc ấy con cùng thầy ML mới lập tức điện thoại cho vị thư ký phía tu viện Gyuto hỏi thì nhận được tin báo là hôm sau đến trường Sarah sẽ có vị Khangser Rinpoche sẽ giảng dạy và hướng dẫn cho cả đoàn. Con liền báo cho cô PĐ biết và trình bày lại với Ngài. Lúc này Ngài mỉm cười và cho cả đoàn biết giờ để hôm sau trở lại học. Tại chánh điện của trường Sarah, con cùng thầy ML và quý Sư Cô thật sự sùng sốt và vô cùng kinh ngạc. Cả đoàn thật sự có nhân duyên vô cùng to lớn với Ngài Khangser Rinpoche, không

biết nhân duyên an bài thể nào mà cả đoàn đã được gặp Ngài từ trước, đã nhận hai thời Pháp của Ngài, và đến bây giờ mới biết là Đức Karmapa sẽ sắp đặt Ngài Khangser Rinpoche giảng dạy và hướng dẫn cho cả đoàn. Sự quan tâm và ân phước của Đức Karmapa dành cho người Việt Nam thật vô cùng to lớn. Để giảng dạy và hướng dẫn cho những người VN Ngài cất đặt một vị Rinpoche cao quý, trí tuệ tuyệt vời, không phải là những lama bình thường trong tu viện. Đây đúng là một niềm hạnh phúc, một nhân duyên hy hữu mà cả đoàn phải trân trọng và nhớ mãi.

Chiều hôm sau mọi người lại đến trường Sarah một lần nữa. Và hôm nay như đã biết được sự bố trí của Đức Karmapa và ý nguyện của cả đoàn nên Ngài giảng về Đức Quán Thế Âm Bồ Tát và phương pháp hành trì “*Om Mani Peme Hung*”. Trong buổi giảng hôm nay, những học viên và tăng ni người Hàn Quốc, Mông Cổ, Đài Loan biết được nên cũng vào ngồi chung nghe giảng. Ngài giảng về hạnh nguyện và sự hiện thân của Đức Quán Thế Âm Bồ Tát và hướng dẫn từng chi tiết, từng giai đoạn quán tưởng khi thực hành trì tụng minh chú “*Om Mani Peme Hung*”, và giảng thêm về thân phần nộ của Đức Quán Âm Bồ Tát là Hayagriva (Mã Đầu Minh Vương) trong pháp tu để trừ chướng ngại. Do biết được cả đoàn sáng sớm hôm sau phải rời khỏi Dharamsala nên hôm nay Ngài đặc biệt dành thời gian hết cho nhóm người Việt; Ngài nói thời gian hôm nay chỉ trả lời toàn bộ những thắc mắc cho phái đoàn người Việt, các tăng sinh nước khác thì sẽ trả lời trong thời gian sau này.

Buổi giảng rồi cũng đến lúc kết thúc, mặc dù đã giải tỏa được nhiều thắc mắc trong việc tu tập và mãn nguyện khi nhận được giáo huấn quý báu từ Ngài, nhưng tất cả ai cũng lưu luyến không biết có nhân duyên để được gặp lại Ngài nữa hay không, có còn được cơ hội nhận lãnh những giáo huấn từ Ngài. Trong giây phút ấy con đại diện cả

đoàn dâng cúng cho Ngài thực phẩm mang, được phủ trên là chiếc khăn katag trắng. Ngài nhận sự cúng dường và nhìn con nói rằng trước mắt hiện giờ phải cố gắng học cho thật giỏi, học cho thông thạo hết để sau này còn hướng dẫn cho mọi người. Mọi người chấp tay cung kính và chào Ngài ra về. Lúc này cô PĐ mới thông báo chuyển lời của thầy hiệu trưởng rằng ngày mai là ngày đoàn Phật tử người Việt cúng dường buổi cơm trưa, nên thầy mời tất cả đến trường để dùng buổi cơm chung và thêm dịp trò chuyện với thầy. Ai nghe cũng vui mừng trước tấm lòng của thầy.

Sư Chú Zangpo

(hết trích đoạn)